

ærede Medlemmer, der ikke paa Forhaand kjende den, let kunne skaffe sig Underretning. Jeg finder det ikke nyttigt her at komme ind paa Betragtninger om denne Konvention. Det er imidlertid en Selvfølge, at jeg skal være villig til paa et andet Sted at forelægge og fremsætte alle de Oplysninger, som maatte være fornødne, for at Enhver kan danne sig et sikkert Begreb om, hvorledes Resultaterne af denne Konvention have været. — Naar jeg nu vender mig til det ærede Medlems Betragtninger over Telegrafvæsenets Udvikling, da forholder det sig dermed omtrent som med, hvad jeg har bemærket med Hensyn til Postvæsenet. Telegrafvæsenets Overskud var i 1871—72 opført med 16,872 Kr.; Indtægten var 409,200 Kr., Udgiften 392,324 Kr. Paa indeværende Aars Finantslovsforslag er der opført et Understud af 35,800 Kr.; Indtægten derimod er opført med 798,000 Kr. og Udgiften med 833,850 Kr. I det forløbne Tidsrum er Indtægten altsaa stegen med næsten 100 pCt., men Udgiften er samtidig dermed stegen i en ganske overordentlig Grad, og Hovedgrunden hertil er atter den, at Administrationen i Modsætning til den tidligere har ladet det være sig magtpaaliggende at udbrede Telegrafnettet saa langt som muligt og saa meget som muligt over Landet. Det er Landkredsene, dette især er kommet til Nytte. Der er siden 1871—72 blevet anlagt 50 nye Telegrafstationer, der saagodt som samtlige komme Landkredsene til gode; men denne Udvikling medfører betydelige Udgifter, ikke alene til Anlæg, men ogsaa til Personale og Vedligeholdelse, og hvis de skulde betragtes som en Spekulation, vilde denne være forfælel; thi Anlægene drives mange Steder med Understud. I de to sidste Finantsaar er Indtægten af gennemrigste Telegrammer sunket noget, og Grunden dertil ligger for det Første i Anlægget af det tydske Kabel fra Slesvig til Norge, et Foretagende, som jeg haaber, at det ærede Medlem er saa billig at indrømme, at den danske Regjering ikke var i Stand til at hindre, naar de to paagjældende Magter vare enige om Anlægget, og dernæst i særlig Grad i Anlægget af det Store Nordiske Telegrafseffelskabs Kabel fra Sverige til England. Men dernæst maa det anføres, at Telegraftaxterne paa den sidste Kongres i London i det Hele bleve noget nedsatte, hvilket jo iøvrigt maa antages at have det ærede Medlems og Thingets Bifald som en Foranstaltning, der letter Telegrafens Benyttelse for hele Samfundet. Det er rigtigt, at Telegraftaxterne for Tydsfflands Vedkommende ere blevne forøbrede, idet Taxten nu er 30 Ore pr. Telegram plus 10 Ore for hvert

Ord; man er nemlig gaaet over til et andet System, Ordtaxten. Ifølge det tidligere System var Telegraftaxten til Hamborg, Lübeck, Slesvig, Holsten, Rügen og de preussiske Østersjøprovincer 2 Francs = 144 Ore, men da Preussen havde udvidet sig og søgte at konsolidere Riget, ønskede det tillige at indføre det nye System over hele det tydske Rige, og derved bortfaldd Jordelen for Danmark i Forholdet til de nævnte Lande. Det er en Foranstaltning, som den danske Regjering ikke har været i Stand til at modsætte sig, men som den har maattet finde sig i.

Under Oberkriften Cyport seilede det ærede Medlem derefter ind paa det saa omnisøse Rvægsførgsmaal. Det ærede Medlem udbredte sig i et let og tilbels skjæmtende Foredrag over dette Anliggende og varierede paa forskjellige Maade de forskjellige Spørgsmaal, som i saa Henseende tidligere have været fremdragne og saa grundig drøftede i denne Forsamling, at jeg virkelig havde troet, at jeg denne Gang skulde være fritagen for at gjentage, hvad jeg tidligere har havt Leilighed til at fremsætte; men efter den Maade, hvorpaa denne Sag er fremkommen heri Salen under den tidligere Forhandling, maa jeg dog tro, at hvad jeg den Gang har anført — og jeg tror med overbevisende Virkning — er glemt, saa at man nu ser Sagen ganske fra samme Standpunkt, som før man havde faaet de Oplysninger, der fremkom under Interpellationen forrige Gang, ligesom jeg ogsaa maa tro, at man har glemt, at det Udvalg, der har været nedsat her, formodentlig, antager jeg, har gjort sig al mulig Umage for at frembringe, hvad der kunde tjene til Oplysning i denne Sag, og da navnlig for at paavise, at Regjeringens Forhold her havde været uheldigt eller mindre forsvarligt. Jeg seer mig da nødsaget til at gjøre mig skyldig i nogle Gjentagelser for at opfriske Indtrykket af, hvad jeg tidligere har havt Leilighed til at sige. Det Spørgsmaal, som ganske besynderligvis, siger jeg, kommer frem igjen, er dette, om vi virkelig her i Landet have havt Tilfælde af Dzens ondartede Svingehge. Det er mig ubegribeligt, at det Spørgsmaal idelig og idelig kan vende tilbage, naar man veed — og det kan man vide af det Tilsvaer, jeg gav paa samme Spørgsmaal i forrige Samling — at blandt vore egentlig ansæete Veterinærer har der ikke været Stigge af Tvivl derom, naar man veed, at den svenske Veterinær Professor Lindquist, som kom her ned for at gjøre sig bekendt med Forholdene, var af samme Mening, naar man dernæst veed, at vor Veterinærhyfikus, Professor Wagge, og Professor Lindquist senere havde Leilighed til at gjøre en Rejse til Tydsffland, til